

CARME POLO |

Junt amb el seu pare, Miquel, ha escrit '50 anys de Vestits de Paper a Mollerussa'

"Els Vestits de Paper han arrelat en la gent més jove"

La Carme i el seu pare Miquel Polo (cronista oficial de la ciutat de Mollerussa i estret col·laborador d'aquest diari) han treballat durant vuit mesos per donar forma a aquest llibre, que conté més de 200 fotografies i que és un recull exhaustiu d'anècdotes d'aquesta arrelada tradició mollerussenca, el concurs de la qual celebra enguany els 50 anys.

Abans d'aquest llibre ja havíeu treballat junts?

Sí, quan el concurs va fer quaranta anys. Ens agrada celebrar aniversaris! Aleshores vam explicar el que havia estat el festival, buscant la història. Aquest d'ara és una actualització amb una mirada cap al futur.

I quin futur planteja?

Una possible candidatura a què els vestits de paper de Mollerussa siguin patrimoni immaterial de la humanitat. Encara que hi hagi un Museu, el paper és efímer.

Aquesta tradició està arrelant-se cada dia més?

No hi ha dubte. Com a exemple, hi ha una noia d'origen rus que fa unes creacions espectaculars: arrassa per la imaginació, el tallatge... i la seua filla, que deu tenir 9 anys, fa vestits per nines *Barbie*,

que és una part del concurs que es va incorporar fa onze anys. Tindrà continuïtat segur, això és el més maco d'una tradició.

D'on li ve aquesta inquietud?

El record del meu pare és de veure'l llegir, però sobretot, escriure, recopilant dades, fent cròniques (ha publicat 10.000 articles de Mollerussa). Quan ets jove no ho valores, però a mesura que et fas gran, sí. Tal vegada per això jo em vaig fer periodista. A més, volia fer alguna cosa amb ell, en base a la seva saviesa. És un homenatge a la tasca del meu pare.

Vostè és gestora cultural.

Sí, vaig ocupar-me de la ges-

tió de la candidatura de les esglésies romàniques de la vall de Boí (que ja ha celebrat els 15 anys), la Patum de Berga (10 anys) i ara estic dirigint la candidatura de la Portalada de Ripoll.

El Museu és una excel·lent tarjeta de visita.

És molt important, perquè és viu. Cada any es renova amb els vestits guanyadors i permet fer exposicions i mostres itinerants.

Quin és l'origen dels vestits?

Hi ha alguna foto dels anys 50 on es veuen vestits fets amb patrons de paper. Finalment, el concurs és un homenatge a les modistes i a la seua tasca.

El llibre, fet amb el meu pare,
és un homenatge a la seua
paciència i saviesa